

*Hoće li dva rodena brata doći
na oltar kao dva buduća sveca*

fra **Marko BARBARIĆ**

80 godina
župnik u miru
hercegovački franjevac (Mostar)

Rođen je 19. veljače 1865. u Klobuku, od oca Ante i majke Kate, rod. Tolj. Srednju školu završio je u Širokom Brijegu, a bogosloviju u Ljubljani. Franjevački habit obukao je 1881. na Humcu i postao član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja Marijina. Za svećenika je zaređen 1881. godine. Bio je župnik u Gorici, Roškom Polju, Glavatičevu i Gradničima. Nakon umirovljenja boravio je u Širokom Brijegu. Partizani su ovog 80-godišnjaka spalili u Širokom Brijegu 7. veljače 1945. godine.

Ne bi bilo pretjerano reći da u cijelom katoličkom svijetu ne postoji narod koji ima tako puno pravih, a tako malo kanoniziranih svetaca kao što je to naš hrvatski narod. I ovaj 80-godišnji starac, svećenik, gotovo nepokretan, podnio je teško mučeništvo.

Titovi partizani su u veljači 1945. zauzeli Široki Brijeg. Tada su spalili sve fratre: od mladih bogoslova i klerika, do sijedih staraca. Tako su spalili i ovoga časnog, poštenog i svetog starca. Našli su ga u bolesničkoj postelji. Bio je nepokretan, ali to tim podivljanim spodobama nije smetalo. Digli su ga s postelje, polili benzinom i spalili.

Važno je naglasiti da je fra Marko Barbarić rođeni brat sluga Božjega Petra Barbarića, čuvenog travničkog daka, za kojega se neprestano vodi proces za beatifikaciju. Šteta što i hercegovački franjevci, koji se odlikuju i brojnošću i svetošću i znanošću, nisu ovoga starca odvojili od ostalih mučenika i pokrenuli pitanje njegove kanonizacije. Čak bi ga se moglo i spojiti s Petrom Barbarićem i obojicu ih kanonizirati te na taj način dati zaslužno priznanje dvjema velikim gimnazijama u razdoblju nakon Turaka, a do dolaska komunista - Isusovačkoj travničkoj gimnaziji i franjevačkoj gimnaziji na Širokom Brijegu. Te su gimnazije odgojile stotine izvrsnih katolika, vjernika, intelektualaca, znanstvenika i čestitih Hrvata i na taj način izvršile veliku misiju, kako za prisutnost Crkve u hrvatskom narodu, tako i za cijeli hrvatski narod.

Inače, o fra Marku Barbariću mnogo je pričao supatnik autora ovog Martirologija u KPD-u Zenica, fra Mladen Barbarić. Radili su zajedno u zatvoru teške fizičke poslove (vukli beton, ciglu i kamen). Neko je vrijeme fra Mladen Barbarić bio i autorov ispovjednik u zatvoru. Komunisti su ga osudili na višegodišnju robiju koju je svetački i herojski izdržao u KPD-u u Zenici.

Fra Mladen je pričao o svom daljnjem rodaku fra Marku Barbariću. Fra Mladen je teške posljedice robjice nosio sve do svoje svetačke smrti 1987. godine. Ne stavljamo ga zasebno kao mučenika, ali ga stavljamo kao mučenika uz njegova rodaka fra Marka Barbarića koji je bio zapaljen, a njegovo časno, sveto i mučeničko ime izgovaramo s dužnim poštovanjem.

Fra Mladen je pričao da su fratri bili općeg uvjerenja da je fra Marko pobožniji od Petra Barbarića. Bio je on čovjek jedne duboke molitve. Resila ga je dobrotu i pravo nasljedovanje sv. Franje. Upravo je kao sv. Franjo volio prirodu i životinje, a ptičice su mu same dolazile na ruke. Inače je bio krhka zdravlja, mršav, asketskog izgleda, ali velik u svetosti i jednostavnosti.

Fra Marko je ubijen u 80. godini života i 57. godini svećeništva. Proslavio je svoju zlatnu misu. Spremao se za dijamantni svećenički jubilej, ali je izgorio kao baklja *in odium fidei et in odium Croatiae*. Izgorio je kao baklja u znak svjedočanstva i svoje ljubavi prema Isusu Kristu. Šteta, velika šteta što se naši dični isusovci iz Zagreba i

naši franjevci iz Mostara ne udruže u zajednički program rada na kanonizaciji ove dvojice braće i pravih svetaca.

Hrvatski narod (1945.) piše:

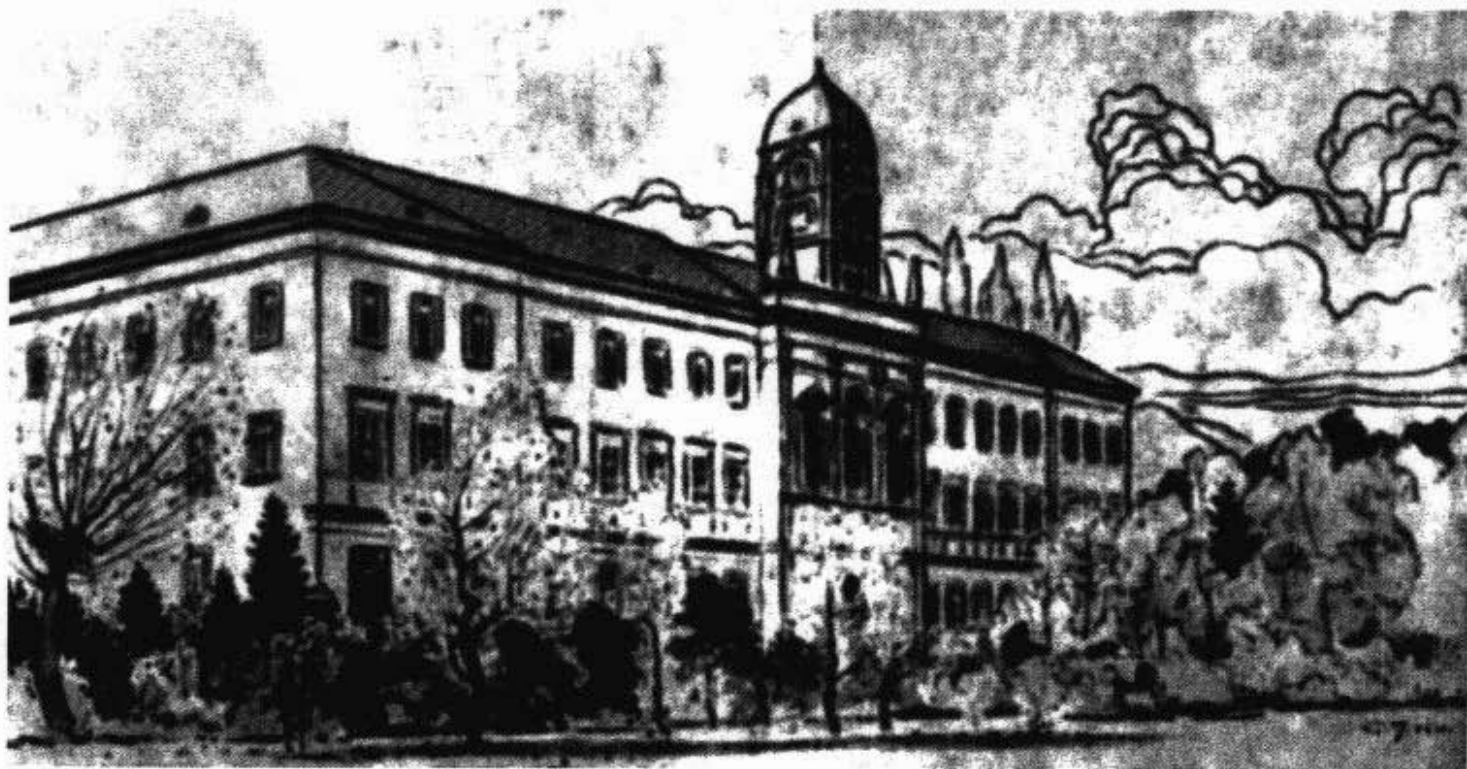
Grabežna umorstva počinjena nad redovnicima morali su opravdati tako, što su proglasili da su fratre zatekli sa strojnicama na postavima. Istina je da se sve odigralo na sasvim različit način. Franjevci su, dobro poznavajući "osloboditelje", pazili da se ne bi dalo povoda takvim i sličnim optužbama i radi toga su se uklonili s mjesta borbe i potražili zaklon od neprijateljskih zrakoplova na mjestu udaljenom od samostana 1 kilometar. U samostanu su ostali samo starci i bolesnici. Među njima se nalazio i 80-godišnji starac fra Marko Barbarić. Eto, to su bili "borci", za koje komunisti tvrde da su pucali s prozora, da su ih našli dok su se borili - kako tvrdi beogradski krugoval "iz jako osigurane električne centrale..."

Vrijedno svjedočanstvo dao nam je i fra Marko Dragičević:

Fra Marko Barbarić, 80-godišnjak, koji je bio na samrtnoj postelji i kojeg su partizani iz sobe iznijeli i bacili u tu zajedničku prostoriju gdje su sve fatre polili benzinom i zapalili...

Nisu Crkvu u Hrvata spasili samo svećenici koji su išli u udruženje i Titu na audijenciju, nego su Crkvu u Hrvata spasili svećenici koji su satima i danima izdržavali mučenja i nagovaranja da pristanu na udruženje, da pristanu na suradnju s Partijom i odcjepljenje od Rima. Ostali su vjerni Bogu, Hrvatskoj i Rimu. Zato njihovo ime izgovaramo s dužnim poštovanjem, a među njima je i dr. fra Mladen Barbarić, jedno od zlatnih imena mučeničke Hrvatske.

Mladi svećenici, pred kojima je budućnost, trebali bi se posvetiti pisanju biografije ovog velikog, a nepoznatog mučenika iz razdoblja progonjene Crkve. Istina o širokobriješkim mučenicima zaslužuje barem mali dio publiciteta koji su suvremeni hercegovački franjevci dali događajima u Medugorju. Svijet treba upoznati najšve mučenike. I oni su nešto veličanstveno, nešto divno i uzvišeno.

*Čuveno
Nadbiskupsko
sjemenište i
gimnazija u
Travniku dali su
Crkvi i Domovini
brojne velikane i
mučenike, a među
njima i budućeg
svca Petra
Barbarića, brata
našeg mučenika fra
Marka Barbarića*

Izvori i literatura:

Danas, 18. 6. 1991., br. 487, str. 65.

Hrvatski narod, 16. 3. 1945., br. 1286, str. 2.

Izvješće fra Marka Dragičevića.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hercegovački franjevački mučenici*, Mostar, 1992., str. 97-98.

Nikić, dr. fra Andrija, *Hrvatske žrtve rata u Hercegovini*, Mostar, 1995., str. 12.